

Magyarország Alkotmánybírósága

1015 Budapest
Donáti utca 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: <u>IV/2607-3/2022</u>		
Érkezett: <u>2023 JAN 25.</u>		
Érkezés módja		
☒ POSTÁN	☐ @	EGYÉB:
Példány: <u>1</u>	Melléklet: <u>0</u>	Kezelőiroda: <u>lu</u>

Tárgy: IV/2607-2/2022

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Hivatkozva a Tisztelt Alkotmánybíróság IV/2607-2/2022. számú, 2022. december 12-én kelt levelére, a megadott 30 napos határidőn belül, alulírott [REDACTED] önálló bírósági végrehajtó [REDACTED]

[REDACTED] önálló bírósági végrehajtó) mint indítványozó a 2022. november 11-én kelt alkotmányjogi panaszt az alábbiakkal egészítem ki:

„I.2. A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeket már kimerítette, hiszen a Szombathelyi Járásbíróság tájékoztatta az indítványozót, hogy a végzés elleni fellebbezési jog a Vht. 218. § (1) bekezdésén alapul.

Vht. 218. §

„(1) A bíróságnak a végrehajtás foganatosítása során hozott végzése ellen fellebbezésnek van helye.

(2) Ha a bíróság helyt adott a végrehajtási kifogásnak, az erről szóló végzés ellen a végrehajtó is fellebbezhet, feltéve, hogy a végzésben a bíróság

a) a végrehajtó intézkedésének megsemmisítéséről döntött, vagy

b) a végrehajtó által előterjesztett díjjegyzéket vagy a végrehajtási költségek tekintetében a felosztási tervet módosította, illetve a 217/B. § (1) bekezdése szerinti jogkövetkezményt alkalmazta.”

Az indítványozó a törvényben biztosított fellebbezési jogának megfelelően a törvényes határidőn belül fellebbezett a Szombathelyi Törvényszékhez. A Szombathelyi Törvényszék Pkf.20.178/2022/3. számú végzésével a járásbíróság végzését helybenhagyta, egyben tájékoztatta az indítványozót, hogy a végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Az indítványozó nyilatkozik, hogy az ügyben felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt nincs és a törvény erejénél fogva nem is lehet folyamatban, továbbá az ügyben perújítást nem kezdeményezett.

A másodfokú jogerős végzés ellen a felülvizsgálati kérelem - a korábbi a régi Pp., illetve a jelenleg hatályos Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvényre és a Vht. 214. §-ára tekintettel - a törvényben egyébként is kizárt (további hivatkozás: BH 1996.6.322: A végrehajtó intézkedését sérelmező végrehajtási kifogás tárgyában hozott jogerős másodfokú végzés ellen nincs helye felülvizsgálati kérelemnek).”

továbbá

„I.6. Annak bemutatása, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntés az ügy érdemében hozott döntés

Az Abtv. 27. §-a szerint alkotmányjogi panaszt csak az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés ellen lehet előterjeszteni.

Jelen alkotmányjogi panasz az indítványozó végrehajtó 0144.V.1066/393. és /394, valamint /378. és /381. számon hozott, Adós ingatlanainak értékesítésével kapcsolatos intézkedések törvényességét vizsgáló bírói döntésre irányul, így az a fentiek értelmében a Szombathelyi Törvényszék másodfokú döntése az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti, az ügy érdemében hozott döntésnek minősül.

Továbbá, a döntés érdemi döntésnek minősül azért is, mert a Szombathelyi Törvényszék az indítványozó munkadíjának 20%-os mértékű elvonásáról és az árverési vételárak összegeinek (10.800.000 Ft) végrehajtó általi visszafizetéséről (tulajdonhoz való jog megsértése) jogerősen és végrehajtható módon határozott.”

Felhívom a Tisztelt Alkotmánybíróság figyelmét, a Vht. 214. §-a kizárólag a végrehajtás elrendelésével kapcsolatban teszi lehetővé a másodfokú eljárást követően a felülvizsgálati kérelem előterjesztését.

„214. § (1) Felülvizsgálati kérelemnek van helye a másodfokon jogerőre emelkedett olyan végzés ellen, amellyel a bíróság külföldi határozat végrehajtási tamúsítvánnyal való ellátásáról, illetőleg végrehajtásának elrendeléséről döntött.

(2) A felülvizsgálati kérelem benyújtására és elbírálására a Pp. felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezései megfelelően irányadók.”

A Szombathelyi Törvényszék Pkf.20.178/2022/3. számú végzés rendelkező része tartalmazza, hogy:

„A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.”.

Az indítványozó alapjogi sérelme az ügy érdemében hozott döntés – végzés – folytán következett be, a döntéssel szemben; rendes jogorvoslati lehetőséget kimerítette, a támadott bírói döntés ellen nincs helye fellebbezésnek [Abtv. 27. § (1) és (2) bekezdés, 30. § (1) bekezdés].

Előzőekre figyelemmel az indítványozónak tehát nem áll rendelkezésére további jogorvoslati lehetőség, ezért az alkotmányjogi panasz tárgyává tett Szombathelyi Törvényszék Pkf.20.178/2022/3. számú (amely a Szombathelyi Járásbíróság 1801-75.Vh.800/2021/15 számú döntésén alapul) az ügy érdemében hozott döntésnek minősül.

A döntés érdemi döntésnek is minősül, ugyanis a Szombathelyi Törvényszék az indítványozó munkadíjának 20%-os mértékű elvonásán túl az árverési vételár végrehajtó általi visszautalásáról (tulajdonhoz való jog megsértése) jogerősen és végrehajtható módon határozott.

Mindezt tette az eljáró bíróság annak ellenére, hogy a végrehajtási eljárás felfüggesztésére nem került sor, a felosztási tervet jogorvoslati kérelem nem érintette, a befolyt összeg jogszerűen már a végrehajtást kérőkhöz került, a végrehajtói intézkedésekkel szemben (4 darab) az illeték összegek hiánytalanul sem kerültek megfizetésre.

A 3268/2014. (XI. 4.) AB végzés indokolás [5] bekezdésében az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy

„Az Abtv. 27. §-a szerint alkotmányjogi panaszt csak az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés ellen lehet előterjeszteni. Az Alkotmánybíróság visszautasítja az olyan alkotmányjogi panaszt, amelyet nem ilyen határozattal szemben kezdeményeztek {3179/2013. (X. 9.) AB végzés (a továbbiakban: ABv.), Indokolás [9]}. Az Alkotmánybíróság vizsgálta, hogy az indítványozó olyan határozattal szemben terjesztette-e elő

alkotmányjogi panaszát, amely ellen annak helye lehet. A végrehajtási eljárás során hozott, a végrehajtási kifogást elbíráló végzés bár általánosságban nem kifogásolható alkotmányjogi panasz útján, az Alkotmánybíróság nem zárkózott el az olyan végrehajtási kifogást elbíráló végzés alkotmányossági felülvizsgálatától, amely az ügy befejezését jelenti {Abv, Indokolás [9]}."

E körben rá kívánok mutatni, hogy a Szombathelyi Törvényszék Pkf.20.178/2022/3. számú végzésének indoklása [48] bekezdésében olyan intézkedés megtételét írja elő (megismételt ingatlan árverés), amely az Árverési Vevő már megvalósult tulajdonjog bejegyzésére figyelemmel kizárt. Megjegyzem, a Szombathelyi Járásbíróság 1801-75.Vh.800/2021/15 számú döntése, vagy az Árverési Vevő kérése megismételt árverésre, vagy megsemmisíteni kért árverési hirdetményekre sem vonatkozott. Azaz lényegében az ügy befejezése ügyvitelileg ugyan nem, ellenben a Szombathelyi Törvényszék Pkf.20.178/2022/3. számú döntése következtében, az érintett ingatlanokra vonatkozóan végérvényesen megvalósult.

Indítványozó álláspontja alapján mindez az Abtv 27. § (1) alapján is alkotmányjogi panasz előterjesztésének lehetőségét nemhogy kizárja, hanem biztosítja. (3268/2014. (XI. 4.) AB végzés indokolás [5] , és IV/482-11/2020. számú végzés, Indokolás 3.2.1.)

Az Alkotmánybíróság 3328/2022 (VII. 21.) AB határozatának indokolásában kifejtette, hogy „a bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő alkotmányjogi panasz (Abtv. 27. §) az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló olyan jogintézmény {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [18]}, amelynek elbírálása során az Alkotmánybíróság feladata, hogy az Alaptörvényben elismert alapjogoknak ténylegesen érvényt szerezzen. Ebből következően az Alkotmánybíróság feladatához tartozik annak megválaszolása is, hogy egy adott jogszabály mely jogalkalmazói értelmezése találkozik az Alaptörvényben elismert jogokban rejlő egyes követelményekkel.”

Az indítvány tehát megjelölte az Abtv. 27. §-át is, amely megalapozza az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, valamint egyúttal az indítványozó jogosultságát is alátámasztja; részletezi az Alkotmánybíróság előtti eljárás megindításának részletes indokait és – a tulajdonhoz való jog és a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog tekintetében – körülírja, hogy miben látja az indítványozó az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét. Az indítvány megjelöli a vizsgálandó bírói döntést is, és a Vht. aggályosnak tartott rendelkezéseit; kérve az azok megsemmisítését; valamint megjelöli az alaptörvényi rendelkezéseket, amelyek sérelmét állítja.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, az alkotmányjogi panasz II.1. pontjában és a panasz 14., oldalán megjelölt Alaptörvény XXIV. cikkére történő hivatkozást figyelmen kívül hagyni szíveskedjen, mivel az téves hivatkozás.

Az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított alkotmányjogi panaszt a következőkkel egészítem ki:

Figyelembe véve a Szombathelyi Törvényszék Pkf.20.178/2022/3. számú (amely a Szombathelyi Járásbíróság 1801-75.Vh.800/2021/15 számú döntésén alapul) az alábbi törvényi hivatkozásokat a döntések kifejezetten megjelölték, így alkalmazták

A Vht. 143. § (1) bekezdés d) pontja

„(1) Az árverést a végrehajtó árverési hirdetménnyel tűzi ki, és ebben feltünteti:

d) az ingatlan tartozékait, jellemző sajátosságait,”

A Vht. 217/B. §

„(1) Lényegesen jogszabálysértő végrehajtói intézkedés vagy intézkedés elmulasztása esetén az önálló bírósági végrehajtó - a (2) bekezdésben foglalt kivétellel - köteles a kifogással érintett végrehajtási ügyben járó munkadíja 20%-ának, ugyanazon végrehajtási cselekmény tekintetében ismételt eljárási szabálysértés esetén pedig 50%-ának megfelelő pénzüsszeg megfizetésére a (3) és (4) bekezdésben meghatározottak szerint.

(2) Nem terheli a végrehajtót az (1) bekezdés szerinti kötelezettség akkor, ha a kifogás elbírálása keretében történik az ingatlan forgalmi értékének meghatározása, vagy ha a lényeges eljárási szabálysértéshez nem a végrehajtó érdekkörében felmerülő ok vezetett.

(3) A bíróság a kifogásnak helyt adó végzésében kötelezi a végrehajtót az (1) bekezdésben meghatározott összegnek a végrehajtói letéti számlára 60 napon belül történő befizetésére. A befizetett összeg - a végrehajtást kérő részére történő kifizetés erejéig - a végrehajtás során befolyt összeget növeli; ezen felüli összeg pedig az államot illeti, azt a bírósági gazdasági hivatal számlájára kell befizetni.

(4) Ha a befizetési határidőn belül sor kerül a végrehajtót megillető díjazás elszámolására, a végrehajtó a befizetési kötelezettségének az öt megillető díjigénynek a befizetendő összeggel történő csökkentésével is eleget tehet.

(5) E § alkalmazásában a végrehajtó munkadíja

a) pénzkövetelés végrehajtása esetén az ügyérték alapján számított munkadíja,

b) meghatározott cselekmény esetén öt órai munkavégzésért járó munkadíja,

c) egyéb végrehajtási ügyben a külön jogszabály szerint járó munkadíja.

(6) A végrehajtó - az összeg megjelölésével - nyilatkozik a bíróságnak arról, ha a (3) bekezdés alapján befizetési kötelezettsége keletkezik az állam felé.”

Míg az alábbi törvényi hivatkozásokat a döntés meghozatala során a Bíróságok nyilvánvalóan alkalmazták - átlépve a kérelemhez kötöttség elvét is, ellenkező esetben meghozott döntés logikailag is kizárt, mivel a kérelemben (kifogásban) kizárólag két végrehajtói intézkedés (árverési jegyzőkönyv) került feltüntetésre, azonban egy intézkedéssel szemben róttak le illetéket, majd végül négy végrehajtói intézkedés került megsemmisítésre –, de a végzésekben még csak nem is jelölték.

A Vht. 217/A. § (4) bekezdés

„- a kifogásban foglalt kérelem korlátaira tekintet nélkül –,
szövegrész

A Vht. 222. §

„A végrehajtó és a rendőrség intézkedése elleni jogorvoslatnak nincs halasztó hatálya.”

Vitathatatlan, hogy a bíróság a Vht. 49. §-a alapján a végrehajtást felfüggesztheti, ha a végrehajtó intézkedése ellen jogorvoslattal éltek és a bíróság a Vht. 217/A. § (2) utolsó mondata szerint a kifogást elbíráló végzését 45 napon belül hozza meg. Az sem igényelhet különösebb bizonyítást, hogy a bíróság a Vht. 154. §, 171. §, 217. §, 222. §-ban foglalt rendelkezések eljárásjogi határidejét sem hagyhatta figyelmen kívül.

Ezzel szemben a végrehajtási eljárás felfüggesztésére nem került sor, a kifogásnak a Vht. 222. §-a szerint halasztó hatálya nem volt, illetve a kifogás bíróság általi átvételét, 2021. november 02-át, követően 2022. március 29-én kelt az 1801-75.Vh.800/2021/15 számú végzés.

A bíróságok a józan észnek és a törvény céljának megfelelő jogértelmezés követelményére utaló értelmezést szem elől tévesztették, jogorvoslati, vagy észrevételezési jogukat az eljárás egyes személyei még csak gyakorolni sem tudták, vagy arra már jogszabályi lehetőség sincs. Mindez sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében deklarált tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, sérti továbbá az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogot, valamint azt eredményezte, hogy a döntés az eljáró végrehajtót, mint indítványozót a tulajdonától jogellenesen meg is fosztotta. Emiatt a döntések sértik az Alaptörvény XIII. cikkében rögzített tulajdonhoz való jogot is.

Az Alaptörvény ugyanis rögzíti, hogy:

„(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.”

Az Alaptörvény deklarálja a vállalkozás szabadságát - Alapvetés M) cikk (1) és XII. cikk (1) -, ugyanakkor az Állam közhatalmi jogosítványainak bizonyos részét átengedve lehetővé teszi az önálló bírósági végrehajtók működését, kizárólag a végrehajtói iroda szervezeti keretén belül (Vht. 239. § (3) g)). Ehhez társul a végrehajtó esetleges felelőssége is - amely gyakorlatát tekintve megegyezik a bíróságokra és nem a bíróra/végrehajtóra vonatkozó felelősségi szabályokkal is- , melyet az irányadó jogszabályok a következőképpen rögzítenek:

A Vht. 236. § (1) bekezdése - tulajdon alkotmányos védelmével összhangban- rögzíti, hogy:

„A végrehajtó a végrehajtói működése körében, illetve az eljárása során okozott kárért kártérítésre és személyiségi jogsértésért sérelemdíj megfizetésére a Polgári Törvénykönyv szabályai szerint köteles.”

A Ptk. 6:548. §

„(1) Közigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget akkor lehet megállapítani, ha a kárt közhatalom gyakorlásával vagy annak elmulasztásával okozták, és a kár rendes jogorvoslattal, továbbá közigazgatási perben nem volt elhárítható.

(2) Közigazgatási jogkörben okozott kárért a közhatalmat gyakorló jogi személy tartozik felelősséggel. Ha a közhatalmi jogkör gyakorlója nem jogi személy, a kárért az a jogi személyiséggel rendelkező közigazgatási szerv tartozik felelősséggel, amelynek keretében az eljáró közigazgatási szerv működik.”

A Ptk. 6:549. § (2) bekezdése alapján

„A közjegyzői és a végrehajtói jogkörben okozott kárért való felelősségre a közigazgatási jogkörben okozott kárért való felelősség szabályait kell megfelelően alkalmazni. A kártérítési keresetnek előfeltétele a rendes jogorvoslat kimerítése.”

Közigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget akkor lehet megállapítani, ha a kárt közhatalom gyakorlásával vagy annak elmulasztásával okozták, és a kár rendes jogorvoslattal, továbbá közigazgatási perben nem volt elhárítható.

A Vht. 236. § (1) bekezdésében található felelősségi szabály a végrehajtóra, mint a végrehajtói iroda tagjára vonatkozik.

Az Alaptörvény kizárólag, kivételesen, a közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett teszi lehetővé a tulajdon esetleges elvonását.

Ezzel ellentétesen a bíróság által alkalmazott és a végzésben megjelenő, vagy látens módon jelen lévő jogszabályi szakaszok még közvetve sem eredményezhetik a tulajdonjog sérelmét. Továbbá nem lehet tisztességes az az eljárás és/vagy döntés, amely az irányadó jogi normákat (Vht. 154. § (1), 171. § Vht. 217. § (2), Itv. 43. § (8)) és bírósági gyakorlatot (CKOT 2016. március 16-ai Országos Tanácskozásának 39. számú állásfoglalása) figyelmen kívül hagyja és annak figyelmen kívül hagyását még csak nem is indokolja.

A bíróság az indítványozót, mint eljáró végrehajtót (magánszemélyt) - az árverési vevő tulajdonjogának bejegyzését követően és a már kiutalt végrehajtást kérőknek járó összegben felül -, jogerős és végrehajtható döntésben kötelezte az 5.400.000 Ft és 5.400.000 Ft (összesen 10.800.000 Ft) vételár visszatérítésére és munkadíjának 20 %-nak megfizetésére – amely egyúttal jelenthet nonszensz módon meg nem térült munkadíjat is –, tehát a fent idézett törvényi előírásokat megsértve a bíróság alapjogi sérelmet okozott. A bíróságok a végzéseik meghozatalakor nem voltak tehát figyelemmel arra, hogy az előttük lévő ügy alapjogilag releváns, mivel közvetlenül érinti az indítványozó, valamint Adós és Árverési Vevő Alaptörvény XIII. cikkben biztosított tulajdonhoz való jogát.

A bírósági döntés értelmében Árverési Vevő tehát úgy jutott tulajdonhoz, hogy ellenértéket nem fizetett, végrehajtást kérők úgy jutottak a követelésük egy részéhez, hogy azt a végrehajtó, mint magánszemély teljesítette adós helyett, a bíróság olyan intézkedés megismétlésére kötelezte a végrehajtót, melynek elvégzése előzőek okán lehetetlen, továbbá egyes végrehajtást kérő a fennmaradó követelését Adóstól és már az új tulajdonostól is követelheti.

Amennyiben a **Vht. 143. § (1) bekezdés d) pontját** a bíróság kiterjesztően, vagy a vélhető jogalkotói szándéktól eltérően nem értelmezi, illetve a **Vht. 217/A. § (4) bekezdés** „- a kifogásban foglalt kérelem korlátaira tekintet nélkül –”, **szövegrészt**, a **Vht. 217/B. §**, továbbá a **Vht. 222. §**-ban foglaltakat a bíróság nem alkalmazza, vagy nem lett volna lehetősége alkalmazni, úgy az állított alapjogi sérelem és az előidézett abszurd jogi állapot sem következett volna be. A Vht. 143. § (1) bekezdés d) pontjának nem adható olyan értelmezés sem (tehermentesség kérdése), melyet a jogalkotó a Vht. 137. §-ban már rögzített.

A 2022. november 11-én kelt alkotmányjogi panasz, illetve tárgyi kiegészítés kapcsán kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Szombathelyi Törvényszék Pkf.20.178/2022/3. számú döntését (amely a Szombathelyi Járásbíróság 1801-75.Vh.800/2021/15 számú döntésén alapul) megsemmisíteni szíveskedjen, továbbá állapítsa meg a Vht. 143. § (1) bekezdés d) pontja, Vht. 217/A. § (4) bekezdés „- a kifogásban foglalt kérelem korlátaira tekintet nélkül –”, szövegrész Vht. 217/B. §-a és a Vht. 222. §-a foglalt rendelkezések alaptörvény-ellenességét.

Szombathely, 2023 január 20.

Tisztelettel:

indítványozó